ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Τὰ ἀγροτικὰ προβλήματα

ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Πατρῶν θεωρῶ ἀπαραίτητον νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου μερικὲς σκέψεις.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ ἀγρότες ἄρχισαν κάπως ἐντονώτερα νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ τὰ ζητήματά τους καὶ κάπως φορτικώτερα νὰ φέρωνται πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι καὶ οἱ προθέσεις τῆς κυβερνήσεως ἄρχισαν νὰ ἐμφανίζωνται— ἔστω καὶ μὲ λόγια—μὲ κάποιαν εὐμένειαν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀγροτικῶν ὀργανώσεων. Πάντως χρειάζεται συστηματικὸς ἀγώνας τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου γιὰ νὰ κερδηθῇ πραγματικὰ τὸ διαφέρον τῶν κυβερνήσεων. Καὶ τοῦτο θὰ πραγματοποιηθῇ ἀσφαλῶς, ὅταν ὁ ἀγροτικὸς κόσμος κατανοήσῃ τὸ συμφέρον του, συνέλθῃ ἑκ τοῦ ληθάργου καὶ ὀργανωθῇ συνδικαλιστικῶς σὲ ἀγροτικοὺς συλλόγους.

Ἀλλὰ ἐδῶ ἔγκειται ἡ δυσκολία τῆς ὀργανώσεως. Χρειάζεται προπαγάνδα, νὰ φωτισθῇ ὁ ἀγρότης καὶ νὰ πεισθῇ γιὰ τὴν κατοχύρωσιν τῶν συμφερόντων του καὶ τὴν ἐξασφάλιση τῆς εὐτυχίας του.

Οἱ ἀγροτικοὶ σύλλογοι ἀπὸ ἐτῶν ἀγωνίζονται γιὰ τὴ χειραφέτηση τὴν κοινωνικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ ἀνύψωση τῶν ἀγροτῶν, οἱ συνεταιρισμοὶ καὶ ἡ ἕνωσις τῶν συνεταιρισμῶν Πατρῶν μοχθοῦν γιὰ τὴν οἰκονομική τους χειραφέτηση καὶ ἀνεξαρτησία μὲ στενὴ συνεργασία τῆς Α.Τ.Ε. Δὲν ἀρκοῦν ὅμως οἱ ἐνέργειες αὐτές. Χρειάζεται συντονισμὸς ὅλων τῶν συναφῶν ὀργανώσεων. Οἱ χωριστὲς ἐνέργειες ἀπεδείχθη ὅτι δὲν φέρουν εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Πολλάκις γεννοῦν σύγχυσιν καὶ βοηθοῦν τὴν ἀποτυχίαν.

Σήμερον στὴ γενικὴ συνέλευσι τῆς ἑνώσεως θὰ παρασταθοῦν περὶ τοὺς 120 ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων συνεταιρισμῶν. Εἶναι μιὰ εὐκαιρία νὰ γίνῃ ἡ δέουσα προπαρασκευαστικὴ προπαγάνδα, ἡ ὁποία θὰ φθάσῃ ἕως τὰ μακρυνὰ χωρία Πατρῶν, Δύμης, Φαρρῶν καὶ Τριταίας.

Ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος ποὺ γίνονται οἱ συνελεύσεις μὲ πολλὰ θέματα, μὲ περιωρισμένον χρονικὸν ὅριον λόγῳ οἰκονομικῆς ἐπιβαρύνσεως μὲ τὴν ἔλλειψιν ψυχικῆς ἠρεμίας λόγῳ προσωπικῶν συνδυασμῶν διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας δὲν μᾶς ἐγγυῶνται σοβαρὰν ἐξυπηρέτησιν εἰς τὴν διαφώτισιν. Ἐπὶ πλέον καὶ ὁ ἐφαρμοζόμενος ταχὺς ρυθμὸς στὴ διεξαγωγὴ τῶν συζητήσεων δὲν ἐπιτρέπει καμμίαν ψυχικὴν ἐπαφὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συνεταιρισμῶν, οὐδὲ ἁπλὴν γνωριμίαν, ποὺ θεωροῦνται ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ὁμαλὴ καὶ ἐποικοδομητικὴ διεξαγωγὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως, μιᾶς τόσον πολυμελοῦς ἑνώσεως, ὅπως εἶναι ἡ ἕνωσις συνεταιρισμῶν Πατρῶν.

Χωρὶς ψυχικὴν ἐπαφὴν τῶν κ.κ. ἀντιπροσώπων εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ πρόοδος καὶ ἀληθὴς ἐξυπηρέτησις τοῦ ἀγροτικοῦ λαοῦ. Καὶ αὐτὸς ὁ ἔλεγχος χάνει τὴν ὀξύτητά του, ὅταν γίνεται μεταξὺ προσώπων ἀγνώστων καὶ τὰ ὁποῖα τυχὸν χωρίζει προκατάληψις ἢ παρεξήγησις.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἰσηγοῦμαι μίαν πρότασιν, ὅπως δηλαδὴ ἡ ἕνωσις τῶν συνεταιρισμῶν Πατρῶν, λάβῃ μίαν εὐγενῆ χειρονομίαν πρωτοβουλίας εἰς τὴν σύγκλησιν μιᾶς συνδιασκέψεως παναγροτικῆς τοῦ Νομοῦ μας εἰς χρόνον εὔθετον. Εἰς τὴν συνδιάσκεψιν αὐτὴν θὰ προσκληθοῦν ὅλοι οἱ ἀγροτικοὶ καὶ συνεταιριστικοὶ ὀργανισμοί, οἱ φιλαγρότικες ἑταιρεῖες, οἱ φιλαγρότες, ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων καὶ μὲ ἄνεσιν, ἠρεμίαν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν θὰ συσκεφθοῦν, θὰ ἀνταλλάξουν ὡς μέλη μιᾶς ἀγροτικῆς οἰκογενείας τὰς σκέψεις των ἐλεύθερα,μακρὰν πάσης ὑπηρεσιακῆς ἐξαρτήσεως ἢ ὑπηρεσιακοῦ περιορισμοῦ. Ἐκεῖ θὰ ἐκτεθοῦν ὅλα τὰ ἀγροτικὰ προβλήματα — καὶ εἶναι πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα— καὶ θὰ προγραμματισθοῦν ἔτσι ὅλα τὰ ζωτικὰ ζητήματα τοῦ Νομοῦ μας καὶ θὰ καταστρωθῇ τὸ σχέδιον τῆς ἐπιλύσεώς των.

Μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ ἡ ἕνωσις οὔτε οἰκονομικῶς ἐπιβαρύνεται, ἀλλὰ ἀναλαμβάνει μίαν πρωτοβουλίαν ἀξιέπαινον τὴν ὁποίαν θὰ ἀναγνωρίσουν καὶ ἐκτιμήσουν οἱ ἀγρότες.

Ἡ ὑπόδειξις αὐτὴ εἶναι τόσον ἐνδεδειγμένη καὶ ἐπιβεβλημένη ἐφόσον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου—δικαίως ἢ ἀδίκως— ἡ Πανελλήνιος Συνομοσπονδία Ἑνώσεων Γ. Συνεταιρισμῶν ἔχει χρεοκοπήσει. Καὶ μὲ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν θὰ διευκολύνωμεν καὶ τὴν Κυβέρνησιν, διότι τὰ ζητήματα θὰ προβάλλωνται ὡς ἀξίωσις ὁλοκλήρου τοῦ ἀγροτικοῦ λαοῦ καὶ ὄχι μιᾶς μερίδος μόνον ὅπως γίνεται σήμερον.

Μὲ τὸ σύστημα τῆς ἐτησίας παναγροτικῆς συσκέψεως θὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ δέουσα γνωριμία καὶ ἀλληλοεκτίμησις, θὰ ἀναπτυχθῇ τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀλτρουϊσμοῦ, ἀποτελέσματα τῆς νέας κοινωνικῆς-θρησκείας, τοῦ συνεργατισμοῦ. Ἔτσι θὰ πεισθοῦν καὶ οἱ ἀγρότες ἐμπραγμάτως ποιοὶ ἐργάζονται μὲ ἀγνὴν φιλαγροτικὴν ἰδεολογίαν καὶ ποιοὶ μὲ ἀγνὴν συμφεροντολογίαν καὶ φιλαγροτικὴν καπηλείαν.

Οἱ ἀγρότες περιμένουν ἔργα, φῶς, ἐνδιαφέρον, ἔντιμον διαχείρισιν, ἠθικὰ ἀναστήματα καὶ ἔτσι θὰ φωτισθοῦν. Ἐνῷ σήμερα ζήτημα εἶναι ἂν οἱ ἀντιπρόσωποι τόσων συνεταιρισμῶν ἔχουν ἀνοίξει τὸ στόμα τους νὰ διαφωτίσουν τοὺς συνεταιρισμούς γιὰ τὰ τόσα ζητήματα τῆς ἑνώσεως. Καὶ ἡ ἕνωσις σήμερα ταλανίζεται μὲ προσωπικὰ ζητήματα, ἐνῷ ἡ ἀποστολή της εἶναι νὰ ἀσχολῆται μὲ τόσα σοβαρὰ ζητήματα γενικοῦ διαφέροντος.

Β. ΒΡΟΝΤΙΑΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΩΝΑΣΗ ΑΛΛΑ ΜΕ ΟΛΙΓΗΝ ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΣΙΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

συγκοινωνίας, μάλιστα. Ἀλλὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν τῆς ΤΑΕ, τὴν πραγματικήν, τὴν ἀγοραίαν, καὶ ὄχι τὴν μαγειρευθεῖσαν κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ὠνάση, ἐρήμην τῶν νοικοκυραίων. Τὸν κίνδυνον ἀπὸ τὴν διαδικασίαν ποὺ προβλέπει ἡ σύμβασις τὸν εἶδε, πράγματι, ὁ κ. Γιαννόπουλος, ἀλλὰ τὸν ἀψήφησε.

«Εἶναι—εἶπε—προτιμότερα ἐνδεχομένη ἐπιβάρυνσις τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς τυχὸν καθορισθησομένης ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων μείζονος ἀποτιμήσεως, ἀπὸ τὴν ἐπιβάρυνσιν τὴν ὁποίαν ὑφίσταται καὶ θὰ ὑφίσταται τὸ Δημόσιον ἐκ τῆς διατηρήσεως εἰς τὴν ζωὴν μιᾶς ἀτροφικῆς, ἀναπήρου καὶ φυτοζωούσης ἐπιχειρήσεως».

Ἐάν, ὅμως, πληροφορηθῇ— καὶ δύναται νὰ τὸ πληροφορηθῇ ὁ κ. Γιαννόπουλος, ἀφοῦ ἤδη τὸ γνωρίζει ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός—ὅτι τὸ Δημόσιον δὲν πρόκειται νὰ ὑποστῇ καμμίαν ζημίαν ἀπολύτως ἀπὸ τὴν μικρὰν παράτασιν τῆς ζωῆς τῆς ΤΑΕ, θὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἄποψίν του νὰ πάρῃ ὁ Ὠνάσης τὰς ἀεροπορικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὸ ὑλικὸν εἰς κατωτέραν τιμὴν ἀπὸ τὴν πραγματικὴν καὶ αὔριον νὰ καταδικασθῇ τὸ Δημόσιον νὰ πληρώσῃ τὴν διαφοράν;

Ἡ καημένη ἡ Ψωροκώσταινα νὰ πληρώσῃ διὰ νὰ κάμῃ δωρεὰν πρὸς τὸν Κροῖσον;

Ὑποθέτομεν ὅτι ὁ φίλτατος κ. Γιαννόπουλος δὲν ἔχει τέτοιαν ἐξουσιοδότησιν ἀπὸ τοὺς ἐκλογεῖς καὶ θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τελικῶς δὲν θὰ συμφωνήσῃ νὰ γίνῃ τὸ δῶρον εἰς τὸν Ὠνάσην ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας φορολογουμένους.

Σύμβασις Ὠνάση; Ἔστω. ΑΛΛΑ, μὲ ὀλίγην ἀπορρύπανσιν...

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΜΟΚΟΝΙΑΣΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ "Η ΠΡΟΟΔΟΣ,,

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ὅπως σήμερον Κυριακὴν 27 τρέχ. μηνὸς καὶ ὥραν 9.30 π.μ. προσέλθουν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον πρὸς σύγκλησιν γενικῆς συνελεύσεως μὲ θέματα : 1) Ἀνακοινώσεις Διοικήσεως σχετικῶς μὲ τὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸ ΙΚΑ, 2) ἐκλογὴ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ 3) διάφοροι ἀνακοινώσεις.

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ὁ Πρόεδρος
Ἀντ. Συνοδινός
Ὁ γεν. γραμματεὺς
Ἀγγ. Γιούρτης

Θὰ ἐνταφιασθῇ
ζῶν ὁ φακίρης
ΧΑΜΑΡΑΤΟΣ

ΚΕΝΤΡΟΝ
«ΡΙΒΙΕΡΑ»
ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
(ΠΑΡΑΛΙΑ)
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΧΡΥΣΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ
ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ
ΜΟΥΣΙΚΗ, ΧΟΡΟΣ
ΜΕΧΡΙ ΠΡΩΪΑΣ

Μιὰ ματιὰ στὴν καινούργια μας συλλογὴ ἐκλεκτῶν ἑλληνικῶν καὶ ἀγγλικῶν κασμηρίων ἀμπιγιέ, ἀρκεῖ

ΜΑΛΛΙΩΡΗΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 66

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ Κ. Κ. ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑ

Ποιναὶ διὰ τὴν προπαγάνδαν ὑπὲρ θεσμῶν ἀντιδημοκρατικῶν

ΡΩΜΗ. (Ἰδ. ὑπηρ.). Τὸ Χριστιανοδημοκρατικὸν κόμμα καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀντιμετωπίζουν τὴν ὑποβολὴν εἰς τὴν Βουλὴν εἰδικοῦ νόμου κατὰ τῶν κομμουνιστῶν, βάσει εἰσηγήσεων κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐξουσιοδοτήθη πρὸ 10 μηνῶν νὰ προτείνῃ μέτρα «προστασίας τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους».

Ἡ Κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ψήφισις τοιούτου νόμου, καθόσον ὁ ἀπὸ τοῦ 1930 συνταχθεὶς Ποινικὸς Κῶδιξ δὲν προβλέπει ἀδικήματα ἀντιδημοκρατικά, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι ἡ δημοκρατία εἶχει καταργηθῇ ἀπὸ τὸ τότε φασιστικὸν καθεστώς.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, τὸ σχέδιον νόμου προβλέπει τὰ ἀκόλουθα :

1) Διώκεται διὰ ἀντιδημοκρατικὴν δρᾶσιν, προπαγάνδαν ἢ συνηγορίαν, ὅστις ἀναπτύσσει δραστηριότητα τείνουσαν εἰς ἐγκατάστασιν ἐν Ἰταλίᾳ δικτατορίας ταξικῆς ἢ προσωπικῆς ἢ εἰς εἰσαγωγὴν θεσμῶν τεινόντων εἰς ἀνατροπὴν τῆς δημοκρατικῆς διαρθρώσεως καὶ ἀποκλεισμὸν τῶν πολλῶν κομμάτων.

2) Διώκεται ὅστις ἐξαίρει δημοσίᾳ τὴν ταξικὴν ἢ προσωπικὴν δικτατορίαν καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῆς βασιζομένους θεσμοὺς καὶ τὰς μεθόδους διαίας πολιτικῆς ἐπιβολῆς ὁπουδήποτε ἐφαρμοζομένας (δηλ. ἀκάμη καὶ ἔξω τῆς Ἰταλίας). Διὰ τὰ ἀδικήματα τῶν δύο τούτων ἄρθρων προβλέπεται ποινὴ μέχρι 3 ἐτῶν φυλακίσεως.

3) Μὲ φυλάκισιν μέχρι 2 ἐτῶν τιμωρεῖται ἡ πρόκλησις εἰς μῖσος ἐναντίον τάξεων, κατηγοριῶν, πολιτικῶν κομμάτων ἢ προσώπων, ἐφόσον γίνεται δημοσίᾳ.

4) Μὲ φυλάκισιν μέχρι 5 ἐτῶν τιμωροῦνται οἱ κάτοχοι ὅπλων εἰς ποσότητας. Ἐὰν πρόκειται περὶ ὀργανώσεων, αὐταὶ διαλύονται.

5) Διώκεται ἡ προπαγάνδα ὑπὲρ ἀλλοδαπῶν ἢ διεθνῶν ὀργανισμῶν, οἵτινες ἀποβλέπουν εἰς τοὺς προαναφερθέντας σκοπούς, μὲ φυλάκισιν μέχρι 3 ἐτῶν.

6) Αὐξάνεται εἰς 8 ἔτη τὸ κατώτατον ὅριον ποινῶν διὰ στρατιωτικὰς δολιοφθοράς, καθὼς καὶ διὰ δολιοφθορὰς κατὰ τὴν διάρκειαν ἀπεργιῶν καὶ εἰς συγκοινωνιακὰ μέσα, τηλεπικοινωνίας κλπ. Εἰς περίπτωσιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ ἰσοβίων δεσμῶν.

7) Ὅστις διαδίδει εἰς Ἰταλίαν ἢ τὸ ἐξωτερικὸν ψευδεῖς εἰδήσεις διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους, ἱκανὰς νὰ ἐμβάλουν εἰς ἀνησυχίαν τὸ κοινὸν ἢ νὰ κλονίσουν τὴν πίστιν καὶ τὸ γόητρον τοῦ Κράτους τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι 3 ἐτῶν.

8) Διὰ ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα, θεωρεῖται ἐπιβαρυντικὴ ἡ ἰδιότης τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ἀξιωματούχου, ὁπότε ἡ ποινὴ αὐξάνεται κατὰ τὰ δύο τρίτα.

9) Πᾶσα καταδίκη συνοδεύεται μὲ πενταετῆ στέρησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

10) Πρὸς παραπομπὴν εἰς δίκην βάσει τοῦ νέου Νόμου θὰ ἀπαιτῆται ἐξουσιοδότησις τοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

Ὑπάρχει καὶ ἕνα 11ον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον προβλέπει τὴν παῦσιν ἐφημερίδος, ἡ ὁποία ἤθελε καταδικασθῇ τετράκις ἐπὶ δυσφημήσει, ἀλλὰ δὲν φαίνεται ὅτι θὰ περιληφθῇ τελικῶς εἰς τὸ νομοσχέδιον, διότι ἀποτελεῖ ἀπειλὴν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου.

ΣΤΕΦ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Ὁδὸς Ἰωνίας 100
ΠΑΤΡΑΙ
Πρόληψις καὶ θεραπεία καρδιοπαθειῶν, ριζικὴ θεραπεία βρογχικοῦ ἄσθματος, βρογχικῶν, νεφρολιθιάσεων, ἀρθριτικῶν, ἐπιληψίας

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ.
ΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΟΣ
(Νεωτάτου τύπου)
Δέχεται Κανακάρη 157
τηλέφ. 20—86
ΠΑΤΡΑΙ

Θὰ ἐνταφιασθῇ
ζῶν ὁ φακίρης
ΧΑΜΑΡΑΤΟΣ

"Ο ἐγκέφαλος, ἕνα οἴκημα μὲ 5.... ὀρόφους!

Ἡ ἐναλλαγὴ τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν

ΠΑΡΙΣΙ. (Ἰδ. ὑπηρ.). Ἐὰν ἕνας ἰατρὸς 100 ἐτῶν ἐπεσκέπτετο τὰς σύγχρονους κλινικάς, θὰ ἔμενε κατάπληκτος. Δὲν θὰ ἔβλεπε πλέον πάσχοντας ἀπὸ μηνιγγίτιδα, πνευμονίαν, σκορβοῦτον, ραχιτισμόν, τύφον κ.ἄ. ἀλλά, ἀντιθέτως, θὰ ἔβλεπε πάσχοντας ἀπὸ ἐκζέματα, ἀλλεργίαν, ρευματισμούς, ἕλκος, καρκίνον, νευρώσεις κ.ο.κ. Διατί αὐταὶ αἱ ἀλλαγαί;

Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀπαντᾶ ὁ δρ Μέϊ: Ἡ πενικιλλίνη καὶ αἱ βιταμίναι—λέγει—ἔχουν ἐξουδετερώσει πλείστας ἀσθενείας, ἀλλαι ὅμως ἔγιναν συχνότεραι—ὅπως ἡ ὑπέρτασις, τὸ ἕλκος καὶ αἱ δερματικαὶ νόσοι—διότι κατὰ τὴν ἐποχήν μας ηὐξήθη ὁ πυρετώδης ρυθμός, ἡ συγκίνησις καὶ ἡ ἀγωνία τῆς ζωῆς.

Πρὸς ἐξήγησιν τῆς ἐπιδράσεως τῶν συγκινήσεων ἐπὶ τῶν ἀσθενειῶν, παρουσιάζει τὸν ἐγκέφαλον τοῦ ἀνθρώπου σὰν ἕνα σπίτι μὲ 5 ὀρόφους. Εἰς τὸν ὑψηλότερον διαμένει ἡ σκέψις καὶ τὸ λογικόν, εἰς τὸν τέταρτον συγκεντροῦνται ἡ μνήμη, ἡ κτηθεῖσα πεῖρα καὶ αἱ ἀνικανοποίητοι ἐπιθυμίαι, εἰς τὸν τρίτον ὄροφον κατοικοῦν τὰ ἔνστικτα (πεῖνα, φόβος, συντήρησις, μῖσος, ἀγάπη κλπ), εἰς τὸν δεύτερον τὰ κέντρα ἀνταλλαγῆς, τῆς ζακχάρεως, τοῦ ὕδατος καὶ τῶν ἁλάτων, εἰς δὲ τὸ «ἰσόγειον» τὰ νεῦρα, τὰ ὁποῖα φθάνουν μέχρι τῶν διαφόρων ὀργάνων (καρδιά, σηκῶτι, νεφρὰ κλπ). Ὑπάρχει δεσμὸς μεταξὺ ὅλων τῶν ὀρόφων, ἕνα εἶδος ἀναβατῆρος, ὁ ὁποῖος ἀδιάκοπα περνᾶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον. Ἡ συγκράτησις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ ἐκδηλώσεις ἀσυμβιβάστους πρὸς τὴν κοινωνικὴν ζωήν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐντατική του συγκίνησις προκαλοῦν κόπωσιν, ἡ ὁποία καταλήγει εἰς ἔναρξιν αὐτῆς ἢ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας.

Ὁ δρ. Μέϊ καταλήγει τονίζων ὅτι ἡ ἐξοχικὴ ἠρεμία ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον φάρμακον —καὶ τὸ πολυτιμότερον—τῆς ἐποχῆς μας.

Ο κ. ΖΩΤΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἐκ τῶν ὁποίων περίπου ὁ δοήκοντα ἑκατομμύρια (80.000.000) εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἁπλῶς ὑπέπεσεν εἰς μικρὸν λάθος περὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰς χρονολογίας, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω ὅτι θὰ ἀντιληφθῇ ὁ κ. Γιαννόπουλος καὶ θὰ διορθώσῃ κατὰ τὴν προσεχῆ του ἀγόρευσιν εἰς τὴν Βουλήν. Διότι, ὡς πάντες γνωρίζουν, τὰ δυσμενέστερα ἄρθρα τῆς συμβάσεως ἐπαναφέρονται εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἀκύρωσιν ἢ τοὐλάχιστον τροποποίησιν ἐπὶ τὸ εὐμενέστερον διὰ τὸ Δημόσιον καὶ οὕτω θὰ ἔχῃ καὶ πάλιν τὴν εὐκαιρίαν διὰ ν' ἀγορεύσῃ καὶ νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῶν ἀποκρουστικῶν σημείων τῆς συμβάσεως.

Τελειώνω ἐδῶ τὴν ἐπιστολήν μου, κ. Διευθυντά, διὰ νὰ μὴ καταπονήσω τὴν ἐφημερίδα καὶ τὸ ἀναγνωστικόν της κοινὸν καὶ ἐπιφυλάσσομαι νὰ σᾶς ἐκθέσω αὐτοτελῶς τί δὲν εἶδεν ὁ κ. Γιαννόπουλος εἰς τὴν σύμβασιν τῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν, τὴν ὁποίαν ἐσχεδίασαν οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπελθόντες ἅρπαγες λύκοι, διὰ ν' ἀποκομίσουν ἐξ Ἑλλάδος καὶ ὄχι νὰ εἰσφέρουν τί πρὸς αὐτήν.

Μετ' ὑπολήψεως
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΖΩΤΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΗΜΕΡΑΝ»

Οἱ Παλαιοημερολογῖται

Ἀξιότιμε κ. διευθυντά,

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν προσφάτως εἰς τὸν τύπον ἀναγραφέντων περὶ ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τοῦ κράτους ὑπὲρ τοῦ δῆθεν ἀκύρου τῆς ἱερωσύνης τῶν κληρικῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. (παλαιοημερολογιτῶν) καὶ τῶν γάμων τῶν μελῶν της ἡμετέρας Ἐκκλησίας, χάριν τῆς ἀληθείας ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ταῦτα δὲν ἀνταποκρίνονται πλήρως πρὸς τὰ πράγματα, διότι : 1) Τὸ τοιοῦτον ἀναιρεῖται δι' ἀθωωτικῶν καὶ ἀπαλλακτικῶν ἀποφάσεων περὶ ἡμετέρων κληρικῶν, Ι. Ναῶν κ.λ.π., ὡς ἐπὶ παραδείγματι διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 4826)32, 4801)38 καὶ 4799)36 ἀποφάσεων Πλημ)κείου Ἀθηνῶν. Τῶν ὑπ' ἀριθμ. 1704)47 Πλημ) κείου Χαλκίδος, 529)47 Πλημ) κείου Καβάλας, 1056)48 Πλημ) κείου Θεσ)κης, 468)48 Πλημ)κείου Ἡρακλείου, 9)34 Ἐφετείου Κρήτης, 698)50 β' τμήματος Ἀρείου Πάγου, 18)1949 Πρωτοδικείου Ρεθύμνης, ἀποφάσεων, τῆς ἀπὸ 2)12)55 τοιαύτης τοῦ περιοδεύοντος Μονομελοῦς Πλημ)κείου Πάρου κ. ἄ.

2) Διότι ἡ κανονικότης, συνταγματικότης καὶ νομιμότης τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τῶν λειτουργῶν Αὐτῆς καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν, ἀναντιλέκτως ἀποδεικνύεται ἐκ γνωματεύσεων, ἐκθέσεων κ.λ.π., νομικῶν καὶ νομοκανονικῶν κορυφαίων τῆς πατρίδος μας ὡς π.χ. ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 13)32 εἰσαγγελέως Α. Πάγου Δ. Γιδοπούλου, ἐκ τῆς ἀπὸ 30)9)35 ὁμοίας ἀντεισαγγελέως Α. Πάγου κ. Χοΐδᾶ, ἐκ τῆς ἀπὸ 1—12—32 γνωμοδοτήσεως ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς Ὑπουργείου Παιδείας (Χρ. Ἀνδρούτσος, Δ. Γιδόπουλος, Ἡλ. Βαμβέτσος), ἐκ τῆς ὁμοίας Εἰσαγγελέως Α. Πάγου Α. Μπουροπούλου ὑπ' ἀριθ. 1)7—1—47 (Βλέπε «Ἀρχεῖον Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Κανονικοῦ Δικαίου» Β')1947 σελὶς 197), ἐκ τῆς ὁμοίας ἀπὸ 23—12—26 τοῦ διαπρεποῦς Κανονιολόγου Δ. Πετρακάκου τ. Β. 'Επιτρόπου παρὰ τῇ Ι. Συνόδῳ, ἐκ τῆς ἀπὸ 30—4—36 ὁμοίας καθηγητοῦ Κ. Ράλλη, ἐκ τοῦ ἀπὸ 18)23—1—23 Β.Δ. ὡς καὶ ἐκ τῆς τελευταίας ἐκθέσεως— γνωμοδοτήσεως τοῦ προϊσταμένου ληξιαρχείων τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης κ. Π. Σμαΐλη (2ον καὶ 3ον τεῦχος ἀρχείου Ἐκκλ. καὶ Κανονικοῦ Δικαίου 1956). Καί.

3) Διότι ταῦτα πάντα στηρίζονται ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς δογματικῆς διδασκαλίας τῆς τε Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας περὶ τοῦ ἀνεξαλείπτου τῆς ἱερωσύνης (Χρ. Ἀνδρούτσου δογματικὴ σελὶς 293)—Κύριλλος Ἱεροσολύμων. Προκατήχησις. Κεφ. 17. **C.M.P.C.** τ. 33, **C.** 365, Μ. Βασίλειος ὁμιλία ΙΓ' 5. —Μακάριος Φιλιππίδης : «Περὶ Μυστηρίων» σελὶς 303, παρ. Γ' Παναγ. Παναγιωτάκου : «Ἡ ἱερωσύνη καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς νομοκανονικαὶ συνέπειαι» σελίδες 39—136.— Ι. Εὐταξίας : «Περὶ ἱερατικῆς ἐξουσίας» Τ.Ι. σελ. 33 ἐπ.—Ἀμ. Ἀλιβιζάτου : «Τὸ κῦρος τῆς ἱερωσύνης τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας» σελ. 123 ἐπ. κ.λ.π.).

Συνεπῶς ὁ κατὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας συνεχιζόμενος ἐν μέσῳ εἰκοστῷ αἰῶνι ἀνελεύθερος καὶ ἀντισυνταγματικὸς διωγμός, οὐδὲν δογματικόν, νομικόν, ἠθικὸν ἢ κανονικὸν ἔρεισμα ἔχει, πλὴν τῆς ὠμῆς, ἐκτὸς πάσης λογικῆς οὔσης, βίας καὶ αὐθαιρεσίας.

Διὰ τὸ Παράρτημα
Ὀβρυᾶς Πατρῶν
«Ἐκκλησίας Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος»
Ν. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΛΙΝΙΚΗ **Κ. ΧΑΤΖΗ**
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ — ΜΑΙΕΥΤΗΡΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ
Διδάκτορος Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
ΕΠΙ ΣΕΙΡΑΝ ΕΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ,
Κορίνθου 290 καὶ Μιαούλη, Τηλ. 42—64
Ἐφαρμογὴ τοῦ συντόμου ἀνωδύνου τοκετοῦ μὲ σύγχρονο μηχάνημα τελευταίου τύπου. Πλῆρες χειρουργεῖον δι' ὅλας τὰς γυναικολογικὰς ἐγχειρήσεις μὲ μηχάνημα ναρκώσεως Νοσοκομειακοῦ τύ